28/03/2020

«Με την υπευθυνότητά μας να δώσουμε χώρο στην Χάρη της Παναγίας, για να μας σώσει»

Μητροπολιτικό Έργο / Ι.Μ. Φθιώτιδος

Σε κλίμα δέους και ιεράς συγκινήσεως, ενώπιον της Εικόνος της φιλεύσπλαχνης Παναγίας Μητέρας όλων των ανθρώπων, τελέσθηκε στον Ιερό Μητροπολιτικό Ναό Ευαγγελισμού της Θεοτόκου Λαμίας, η Ακολουθία της Δ’ Στάσης των Χαιρετισμών την Παρασκευή της Δ’ Εβδομάδος των Νηστειών, 27 Μαρτίου.

Στην Ακολουθία χοροστάτησε και ωμίλησε ο Σεβασμιώτατος Μητροπολίτης Φθιώτιδος κ. Συμεών, πλαισιούμενος από τον Προϊστάμενο – Εφημέριο του Ναού του Πολιούχου Λαμίας, Αγίου Ενδόξου Αποστόλου και Ευαγγελιστού Λουκά, Πρωτ. π. Ιωάννη Καραμέρη .

Τους κατανυκτικούς και μοναδικής ομορφιάς ύμνους, απέδωσε ιεροπρεπώς, ο Διευθυντής της Σχολής Βυζαντινής Μουσικής της Ιεράς Μητροπόλεως μας κ. Ανδρέας Ιωακείμ και ο Πτυχιούχος της Σχολής, Ιεροψάλτης κ. Ιωάννης Κωστορίζος.

Η Ακολουθία για ακόμη μία φορά, τελέσθηκε κατά τα προβλεπόμενα μέτρα, κεκλεισμένων των θυρών και οι ευσεβείς πιστοί την παρακολούθησαν και

συμμετείχαν συμπροσευχόμενοι από τα σπίτια τους μέσω του «Star Κεντρικής Ελλάδος» σε όλη την Στερεά Ελλάδα και από την πλατφόρμα της Cosmote TV σε όλο τον κόσμο, μέσω Livestreaming από την Ιστοσελίδα της Ιεράς Μητροπόλεως www.imfth.gr και από Ραδιοφώνου, μέσω των Ραδιοφωνικών Σταθμών, της Ιεράς Μητροπόλεως μας 89,4 Fm, του Lamia Fm1, καθώς και του Nova Fm.
Για ακόμη μία φορά κατά την διάρκεια της Ακολουθίας, οι πιστοί ελάμβαναν μέσω των τηλεοπτικών δεκτών τους, το παραινετικό και ελπιδοφόρο πατρικό μήνυμα του Σεβασμιωτάτου:
«Αγαπητοί μου αδελφοί, αυτές τις δύσκολες ώρες της αγωνίας όλων μας, ΜΕΝΟΥΜΕ ΣΠΙΤΙ και με ελπίδα στον Θεό ενώνουμε και δυναμώνουμε τις προσευχές μας, μέσα από το σπίτι μας. Σύντομα θα είμαστε και πάλι όλοι μαζί μέσα στους Ναούς μας για την κοινή λατρεία και προσευχή. Υπομονή παιδιά μου αγαπημένα! Ο πνευματικός σας πατέρας, ο επίσκοπος της καρδιάς σας, ο Φθιώτιδος Συμεών».
Προ της απολύσεως ο Σεβασμιώτατος με εμπνευσμένο θεολογικό και ιδιαίτερα συναισθηματικό λόγο, ωμίλησε για την δύναμη της Παναγίας, την οποία χαρακτήρισε ως, το στήριγμα κάθε πονεμένου ανθρώπου πάνω στη γη και προέτρεψε τους πιστούς μέσω της ασκήσεως και της υπακοής στα αυστηρά μέτρα της πολιτείας και των αρμοδίων φορέων υγείας της Πατρίδος μας, με υπευθυνότητα, πίστη στη δύναμη και στη Χάρη της Παναγίας και με πολλή υπομονή και προσευχή να δείξουμε εμπιστοσύνη στην Υπέρμαχο Σταρτηγό, η οποία ξέρει να εγείρει το τρόπαιο της Νίκης και έτσι να περάσουν αυτές οι ημέρες της φοβεράς πανδημίας του κορωνοϊού.
Μάλιστα ο Σεβασμιώτατος ανέλυσε τον στίχο από την Δ Στάση των Χαιρετισμών: «Χαῖρε, δι᾽ ἧς ἐγείρονται τρόπαια· χαῖρε, δι᾽ ἧς ἐχθροὶ καταπίπτουσι» και με ελπίδα και πίστη προς τους πιστούς ανέφερε ότι: «αυτό το νικηφόρο Χαίρε, αυτό το αισιόδοξο και ελπιδοφόρο Χαίρε, το οποίο έχει ανάγκη η ψυχή μας αυτή την περίοδο, είναι μία βεβαιότητα ό,τι η Παναγία θα μπει μπροστά στον εχθρό και δι’ Αυτής θα εγερθεί τρόπαιο Νίκης. Σ’ αυτή τη δοκιμασία και τη δυσκολία θα γίνει για εμάς και πάλι η Υπέρμαχος Στρατηγός». Χαρακτηριστικά ο Σεβασμιώτατος σημείωσε:
«Αγαπητοί μου Πατέρες και αγαπητοί μου αδελφοί, ετελέσαμε και απόψε την Δ’ Στάση της Ακολουθίας των Χαιρετισμών στην Υπεραγία Θεοτόκο, προς την Παναγία Μητέρα μας, προς την Πλατυτέρα του κόσμου, προς την παρηγοριά και το βάλσαμο κάθε πονεμένου ανθρώπου και δεν υπάρχει άνθρωπος πάνω στη γη, ο οποίος να μην είναι πονεμένος διότι, «Μέγα τραύμα ο άνθρωπος.
Ετελέσαμε την Ακολουθία των Χαιρετισμών, είπαμε τα Χαίρε την Παναγία μας, ετελέσαμε αυτή την Ακολουθία, που οι ευλαβείς χριστιανοί, οι ευσεβείς και πιστοί χριστιανοί την απαγγέλλουν κάθε μέρα μαζί με το απόδειπνο, κάθε μέρα απευθύνονται στην Υπεραγία Θεοτόκο, κάθε νύχτα για την ακρίβεια και της

απευθύνουν τα 144 Χαίρε. Αυτούς τους Χαιρετισμούς, οι οποίοι δεν είναι σαν τις κολακείες αυτού του κόσμου που ανταλλάσσουν οι άνθρωποι μεταξύ τους δεν είναι σαν τα ψεύτικα τα λόγια τα μεγάλα, που πολλές φορές οι άνθρωποι διαχειρίζονται και μεταχειρίζονται στις μεταξύ τους σχέσεις, στις σχέσεις της ιδιοτέλειας, στις σχέσεις της επιφάνειας, αλλά αυτά τα Χαίρε είναι η κατάθεση της καρδιάς και της ψυχής κάθε ανθρώπου που προσπαθεί να βρει μία σανίδα σωτηρίας για να πορευτεί στο πέλαγος το φουρτουνιασμένο της ζωής. Κάθε ανθρώπου που αναζητά ένα λιμάνι, ένα καταφύγιο, κάθε ανθρώπου που νιώθει φόβο, αγωνία και ψάχνει να βρει στήριγμα και η Παναγία Μητέρα μας είναι το κατεξοχήν στήριγμά μας.
Αυτοί οι Χαιρετισμοί έρχονται αφενός μεν να παρηγορήσουν τις καρδιές μας, έρχονται να τις ξεκουράσουν, να σταλάξουν βάλσαμο μέσα στον πόνο μας, αλλά έρχονται συγχρόνως και να μας δώσουν ελπίδα, δύναμη και αισιοδοξία και ιδιαίτερα σήμερα η Δ’ Στάση των Χαιρετισμών προς τους τελευταίους Χαιρετισμούς, ένα Χαίρε προς την Παναγία έχει μέσα του μεγάλη αισιοδοξία και μεγάλη βεβαιότητα:
«Χαῖρε, δι᾽ ἧς ἐγείρονται τρόπαια• χαῖρε, δι᾽ ἧς ἐχθροὶ καταπίπτουσι».
Ένα Χαίρε νικηφόρο, ένα Χαίρε αισιόδοξο, ένα Χαίρε ελπιδοφόρο. Πόσο ανάγκη το έχει η ψυχή μας! Και τούτες τις δύσκολες ώρες που περνάμε τόσο στη μικρή κοινωνία μας, στην πόλη μας, στο Νομό μας, όσο και στην Πατρίδα μας, όσο και στον κόσμο ολόκληρο, σε όλη την οικογένεια της Οικουμένης, η οποία φαίνεται να μοιάζει πολύ μικρή μπροστά σε έναν απειροελάχιστο στο μέγεθος και στον όγκο, αλλά απειλητικό στην ισχύ του θανατηφόρο γίγαντα, έναν ιό, ο οποίος αναταράσσει συνθέμελα ολόκληρες οικονομικές αυτοκρατορίες, αναταράσσει συνθέμελα ολόκληρες επιστημονικές κοινότητες, αναταράσσει συνθέμελα ολόκληρη την κοινωνία των πολιτών και μέσα σε αυτή την δίνη οι άνθρωποι οι πιστοί, οι άνθρωποι οι ευλαβείς , οι άνθρωποι οι ταπεινοί, οι άνθρωποι, οι οποίοι ξέρουν ποια είναι η Πηγή της Ζωής, γονατίζουν μπροστά στην Εικόνα της Παναγίας, απευθύνονται στην Παναγία μας και τις ζητούμε και πάλι να μας προστατεύσει, Της ζητούμε να σταματήσει το κακό και Της ζητούμε να μη γίνει χειρότερο το κακό και Της ζητούμε ικετευτικά και παρακλητικά, Αυτή να μπει μπροστά στον εχθρό και δι’ Αυτής να εγερθεί τρόπαιο Νίκης. Σ’ αυτή τη δοκιμασία και τη δυσκολία να γίνει και πάλι η Υπέρμαχος Στρατηγός «δι’ ης καταπίπτουσι οι εχθροί» και μάλιστα τούτη την ώρα ο εχθρός είναι μικροσκοπικός, αλλά είναι επικίνδυνος.
Οι πραγματικοί χριστιανοί, οι οποίοι πιστεύουν στη Χάρη της Παναγίας, δεν πιστεύουν σε αυτή τη Χάρη με ένα τρόπο μαγικό, δεν πιστεύουμε σε αυτή τη Χάρη με ένα τρόπο ειδωλολατρικό, με έναν τρόπο, ο οποίος θα μας πει δηλαδή ότι η Παναγία θα παρέμβει όπως και αν εμείς φερθούμε, όπως και αν εμείς πράξουμε, με ένα τρόπο ο οποίος μπορεί να μας πει μέσα μας ο λογισμός ότι μπορούμε να

συνεχίσουμε να είμαστε ανεύθυνοι, να είμαστε επιπόλαιοι, να είμαστε απρόσεκτοι, να μην ενδιαφέρομεθα και να μην καταβάλουμε τη μέγιστη προσπάθεια για να προστατεύσουμε τους αδελφούς μας, διότι η Παναγία θα κάνει το θαύμα της. Η Παναγία όντως θα κάνει το Θαύμα Της, αλλά η Παναγία δεν κάνει το Θαύμα της, ούτε οι Άγιοι κάνουν το Θαύμα τους εκεί που μπορεί να ενεργήσει ο άνθρωπος.

Η Παναγία δεν θα μας κρατήσει θαυματουργικά μέσα στο σπίτι μας, θα πρέπει εμείς να μείνουμε μέσα στο σπίτι μας, θα πρέπει εμείς να καταθέσουμε τη δική μας ασκητική διάθεση και ασκητική προσπάθεια. Δεν θα έρθει να μας πλύνει τα χέρια η Παναγία, εμείς θα πρέπει επιμελώς να πλύνουμε τα χέρια μας, δεν θα έρθει η Παναγία μας σε όσους είναι ευπαθείς, σε όσους είναι γέροντες και γερόντισσες να τους κρατήσει με το ζόρι, με χειροπέδες, μέσα στο σπίτι, αλλά θα πρέπει ο παππούς, η γιαγιά, ο κάθε άνθρωπος, ο οποίος έχει νοσήματα, να αποφασίσει μόνος του να αυτοπεριοριστεί, να προστατεύσει τον εαυτό του, να μη βάλει σε πειρασμό τα παιδιά του, τα εγγόνια του, τη γειτονιά του, τον κόσμο ολόκληρο, τους γιατρούς, τις νοσοκόμες και νοσοκόμους, τους νοσηλευτές, τους οδηγούς των ασθενοφόρων, μία ολόκληρη κοινότητα, μία ολόκληρη κοινωνία. Η Παναγία δεν θα έρθει να μας δείξει πως θα φερόμαστε στις σχέσεις μας και ιδιαίτερα τούτη τη περίοδο.

Ναι η Παναγία, Ναι, θα μας προστατεύσει, όταν εμείς θα έχουμε εξαντλήσει κάθε μας προσπάθεια, όταν θα έχουμε δείξει τον καλύτερό μας εαυτό, όταν θα είμαστε πρώτα εμείς οι χριστιανοί παραδείγματα συνέπειας, αυτοπειθαρχίας, κοινωνικής ευθύνης, κοινωνικής συνείδησης, όταν πραγματικά αποδείξουμε ότι είμαστε κοινωνικοί όντως άνθρωποι, όχι των σχέσεων των εξωτερικών, όχι της κολακείας και των ωραίων λόγων, όχι μιας ψεύτικης εξωτερικής ευγένειας, αλλά μιας ασκητικής εκκλησιαστικής ταπεινωμένης αγάπης, η οποία θυσιάζεται, η οποία σιωπά, η οποία αυτοπεριορίζεται, προκειμένου να δράσει η Χάρις του Θεού.

Να αφήσουμε χώρο στην Χάρη της Παναγίας τούτη την ώρα για να ενεργήσει και για να της δώσουμε χώρο, ναι θα πρέπει να κλειστούμε στο σπίτι μας, θα πρέπει να μείνουμε στο σπίτι μας προσευχόμενοι, θα πρέπει να μείνουμε στο σπίτι μας ικετεύοντας, παρακαλώντας, χύνοντας δάκρυα, όχι ψάχνοντας, όχι ονομάζοντας εχθρούς τους άλλους, αλλά βλέποντας πραγματικά ότι ο εχθρός, ο οποίος καταπίπτει η Χάρη της Παναγίας είναι ο κακός μας εαυτός, ο ανεύθυνος εαυτός μας, ο επιπόλαιος εαυτός μας, ο ανοικοκύρευτος εαυτός μας. Τούτη η ώρα είναι μία ώρα γενικού προσκλητηρίου ασκήσεως για να ενεργήσει η Χάρις του Θεού. Μένουμε στο σπίτι και αφήνουμε χώρο έξω από το σπίτι και μέσα στο σπίτι να ενεργήσει η Χάρις της Παναγίας, να προστατεύσει όλο τον κόσμο, να προστατεύσει και να παρηγορήσει, να δώσει δύναμη σε αυτούς που ήδη πενθούν, που ιδιαίτερα για αυτούς οφείλουμε να προσευχηθούμε, να δώσει δύναμη σε αυτούς που είναι διασωληνωμένοι στα κρεβάτια των εντατικών μονάδων

θεραπείας, να δώσει δύναμη στους γιατρούς, στους νοσηλευτές, στις νοσοκόμες στο Διοικητικό προσωπικό, να δώσει δύναμη στους χιλιάδες εθελοντές της αγάπης, να δώσει δύναμη σε αυτούς που αναγκαστικά είναι μέσα στην πρώτη γραμμή της προσπάθειας και της προσφοράς, να δώσει δύναμη στους πάντες, προκειμένου να περάσουμε την κρίση και προκειμένου περνώντας την κρίση να μην έχουμε μία υπερηφάνεια, ότι τα καταφέραμε μόνοι μας, ότι τα καταφέραμε με τη δήθεν επιστημοσύνη μας, αλλά να μπορούμε να πούμε: «Παναγία μου, εγώ έκανα το μικρό που μου ζήτησες, έκανα το ελάχιστο που μου ζήτησες, η λογική που μου ζήτησε η επιστήμη, που μου ζήτησε η κοινωνική συνείδηση, που μου ζήτησε η πραγματικότητα της ζωής, έκανα το ελάχιστο που μου ζήτησε η Εκκλησία μου, που μου ζήτησε η Εκκλησία συνολικά, που μου ζήτησε η Εκκλησία συνοδικά. Όχι αυτό που σκέφτηκε το μυαλό μου, όχι αυτό που είχα εγώ μέσα μου, όχι η δικιά μου πεποίθηση, αλλά η εκκλησιαστική πεποίθηση , η εκκλησιαστική συνείδηση. Έπραξα ό,τι μπορούσα, περιορίστηκα, προσπάθησα, ενδιαφέρθηκα για τους αδύναμους, για τους γέροντες, για τις γερόντισσες και πάνω από όλα προσευχήθηκα Παναγία μου, έκλαψα Παναγία μου, παρακάλεσα Παναγία μου και η Χάρη σου, ναι η Χάρη σου θα γίνει το τρόπαιο της νίκης, το τρόπαιο της απελευθέρωσης. Θα νικήσει τον εχθρό της εγωπάθειας, θα νικήσει τον εχθρό της ιδιοτέλειας, θα νικήσει τον εχθρό του κλεισίματος στον εαυτό μας, θα νικήσει τον ιό του εγωισμού μας, θα νικήσει τον ιό της φιλαυτίας, προκειμένου να ανατείλει μία νέα ημέρα και ναι θα ανατείλει μία νέα ημέρα, θα ανατείλει σύντομα μία νέα ημέρα, αρκεί να πιστέψουμε στη Χάρη της Παναγίας και να δώσουμε τον καλύτερό μας εαυτό και ότι τούτη την ώρα και τα δύο είναι απαραίτητα: και η δική μας ανθρώπινη συνέργεια και η Χάρις του Θεού, άνευ της οποίας δεν δυνάμεθα ποιείν ουδέν. Μόνο με τη Δύναμη του Θεού, με την Χάρη της Παναγίας, εξαντλώντας κάθε δική μας ανθρώπινη προσπάθεια, θα ξεπεράσουμε και αυτή τη δοκιμασία και θα αποδώσουμε Τη Υπερμάχω Στρατηγώ τα νικητήρια, διότι σε Αυτήν αρμόζουν, σε αυτήν Ανήκουν, σε Αυτήν οφείλονται, σε Αυτήν πρέπει πάσα Δόξα, Τιμή και Προσκύνησις, νυν και αεί και εις τους αιώνας των αιώνων.

Θα γονατίσουμε και πάλι στην εικόνα της Παναγίας μας και παρακαλώ και εσάς από το σπίτι, γονατίστε τούτη την ώρα στο εικόνισμα της Παναγίας και ενώστε την προσευχή σας».

Τέλος ο Σεβασμιώτατος ικετευτικά γονάτισε ενώπιον της Ιεράς Εικόνος της Υπεραγίας Θεοτόκου και ανέπεμψε την ειδική δέηση της Ιεράς Συνόδου της Εκκλησίας της Ελλάδος, καθώς και την ειδική ευχή, την ποιηθείσα υπό του Σεβασμιωτάτου Μητροπολίτου Εδέσσης, Πέλλης και Αλμωπίας κ. Ιωήλ για την από Θεού προστασία των ανθρώπων από τον κορωνοϊό , την ταχεία ανάρρωση των ασθενούντων και την άμεση εξάλειψή του από τον κόσμο.

Φωτό